

срещу получени на кредитъ венециански платове. Изглежда, че доставките съ били значителни. Само една отъ тѣхъ възлизала на 3000 дуката¹⁾. Отъ 1620 г. имаме други сведения за вносъ на венециански scarlatini и за специално съглашение между венецианския посланикъ въ Цариградъ и турските търговци²⁾. Презъ 1629 г. въ Провадия били продавани такива платове по 300 аспри аршина³⁾. Петъ години по-късно съ споменати въ София и Пловдивъ търговците Петъръ Боглиевичъ и Радо ди Радо да търгуватъ съ венециански платове. Въ завещанието на Радо ди Радо, се казва, че той дължалъ на единъ свой сънародникъ въ Провадия сумата за 50 лакета „свите бнетачке“⁴⁾.

Такъвъ е билъ до 80-тѣхъ години на 17 в. вносътъ на венециански платове въ българските земи. Когато къмъ края на сѫщия вѣкъ е нѣмало вече дубровчани въ страната, посланикътъ на републиката въ Цариградъ Лука Барка пише въ доклада си, че, за да се възстанови търговията на дубровчаните въ Бѣлградъ и нѣкои български градове, трѣбвало да се основатъ въ тѣхъ търговски кѫщи, които да продаватъ английски и венециански платове и копринени материи. „Вѣрвамъ, казва Барка, че ще се пласиратъ и дребни венециански стоки, обаче, не тѣзи, които идваша отъ Германия презъ Венеция, но венецианска манифактура, която се харчи както въ онѣзи (Бѣлградъ, София и др.) тѣй и въ тѣзи мѣста“ (т. е. Цариградъ)⁵⁾.

Измежду платовете отъ по-долно качество, които се внасяли въ българските земи, съ споменати, panni anconitani т. е. платове, внасяни отъ Анкона. Дубровчаните, които водили оживени стопански връзки съ Анкона още презъ 15 вѣкъ, не съ могли да не изнасятъ анконска манифактура срещу внасяните въ голѣма количества кожи. Отъ края на 80-тѣхъ години на 16 в. съ споменати внесени въ София 7 топа анконски червени платове⁶⁾. Презъ 1590 г. съ внесени отново 11 топа за 115,849 аспри т. е. едина топъ, отъ около 56 лакета, — за 10,534 аспри⁷⁾. Като се има предъ видъ, че всѣки топъ ималъ средно по 56 лакета платъ, цената на тѣзи платове възлизала по 190 аспри лакета.

¹⁾ „A. s. Girolamo Grassi a Ragusa. Per adi primo Decembre 1610 in Sofia ducati 3000 di gr. 40 per ducato da oggi a tre mese pagaro per questa prima di cambio al magnifico s. Jacomo di Biagio Martolossi ducati tre mila di gr. 40 per duc. moneta di Ragusa per la valuta havuta da lui in tanti panni venetiani per conto del presente negozio con sua Signoria di Sofia. G. Grassi. B. Cavriaga, son testimonio, Andrea Ragnina, son testimonio“. Div. not. т. 134 f. 13.

²⁾ „... Intanto con occasione di questo corriere che si spedisce per costi da questi mercanti ci è parso d'avvisarle dell'accordo seguito fra Bailo e mercanti turci trattatosi per le mani dell'Ambasciatori fiamengo et è che paghi intieramente in tanti rasi e panni venetiani tanto quelli c'hanno nelle mani le sentenze dell'i loro crediti, quanto quelli che non s'hanno, ma che sono nell'istesso caso...“ Писмо отъ София — 18. VI. 1620 на D. Bobali и D. Menze. Fasc. 60 № 1973.

³⁾ „... di pannina Venetiana ad aspri trecento il braccio ...“ Test. т. 59 f. 108.

⁴⁾ „... Joste recenomu imam dati lakata peset svite bnetacche“. Test. т. 59 f. 107.

⁵⁾ „... credo poche robe di Venezia merci di minutaglie, non quelle che venivano de Germania per via di Venezia, ma manifattura di Venezia, quello passa in quel luoco et in questo luoco ...“ Memoria fasc. 37 № 1784.

⁶⁾ „Panni VII scarlatini anconitani deve havere addi ultimo Decembre aspri 28,285... por lor netto ritratto. .“ Resti, f. 8 V^o.

⁷⁾ „Panni XI anconitani deve havere ... aspri 115,849 ... per saldo e lor netto ritratto ...“ п. т. f. 14 V^o.